
Het Museum voor Schone Kunsten van Arras

De Abdij van Saint-Vaast is opgericht in de zevende eeuw op de plaats van het oratorium, waar naar verluidt Saint Vaast, de eerste bisschop van Arras gestorven in 540, soms naartoe kwam. Saint Aubert, bisschop van Arras en Cambrai, bracht een deel van de overblijfselen van Saint Vaast hiernaartoe. Een zeer belangrijke donatie van de Merovingische koning Thierry III stelde hem in staat om een echte opleving van het klooster door te voeren in de daaropvolgende eeuw. Diverse bouwcampagnes volgen elkaar op en stellen de abdij in staat zich te ordenen rond een gotische kerk opgericht in de tweede helft van de dertiende eeuw.

Geleidelijk aan ondervindt het klooster echter talrijke onderhoudsproblemen. In 1743 beslist de gemeenschap over te gaan tot de totale reconstructie van de kerk en van zijn verschillende gebouwen. Toen de Revolutie begon, blijft de werf echter onvoltooid. De monniken worden in 1789 verdreven. De abdijkerk in wederopbouw wordt door Napoleon aangeboden aan de bisschop om er zijn kathedraal van te maken. De kloostergebouwen worden opnieuw toegewezen. In 1832 wordt het museum geïnstalleerd in de gebouwen.

De Eerste Wereldoorlog spaart de abdij niet: op 5 juli 1915 staat de abdij in brand. De brand verwoest de gebouwen, museumcollecties en gedrukte schatten van de bibliotheek. De abdij wordt verwoest tot puin en de stad Arras denkt eraan om de abdij te bewaren als getuigenis van de martelaar van de stad. Pierre Paquet, architect van de reconstructie van de stad, heeft zich enorm ingezet om de mensen te overtuigen van het architectonische belang van het gebouw en van de noodzaak van haar wederopbouw. De restauratie begint in 1920 en zal veertien jaar duren.

Vandaag de dag zet de stad van Arras zich in voor de hergroepering van het museum, het conservatorium, het culturele kantoor en de mediatheek in het hart van de abdij, om er een plaats van culturele en artistieke innovatie van te maken, een ware culturele trekpleister van de stad.

Meer info

Het is het middeleeuwse beeldhouwwerk dat zich in de galerijen van het klooster bevindt, dat het belangrijkste werk is in de collecties met grootse werken: twee engelen van polychroom hout, toegewezen aan Saudemont uit de dertiende eeuw, de grafsteen in mozaïek van de bisschop Frumaud, een beroemd liggend fragment uit de veertiende eeuw van oneindige verfijndheid, het enge grafmonument van Guillaume Lefranchois uit de vijftiende eeuw, ...